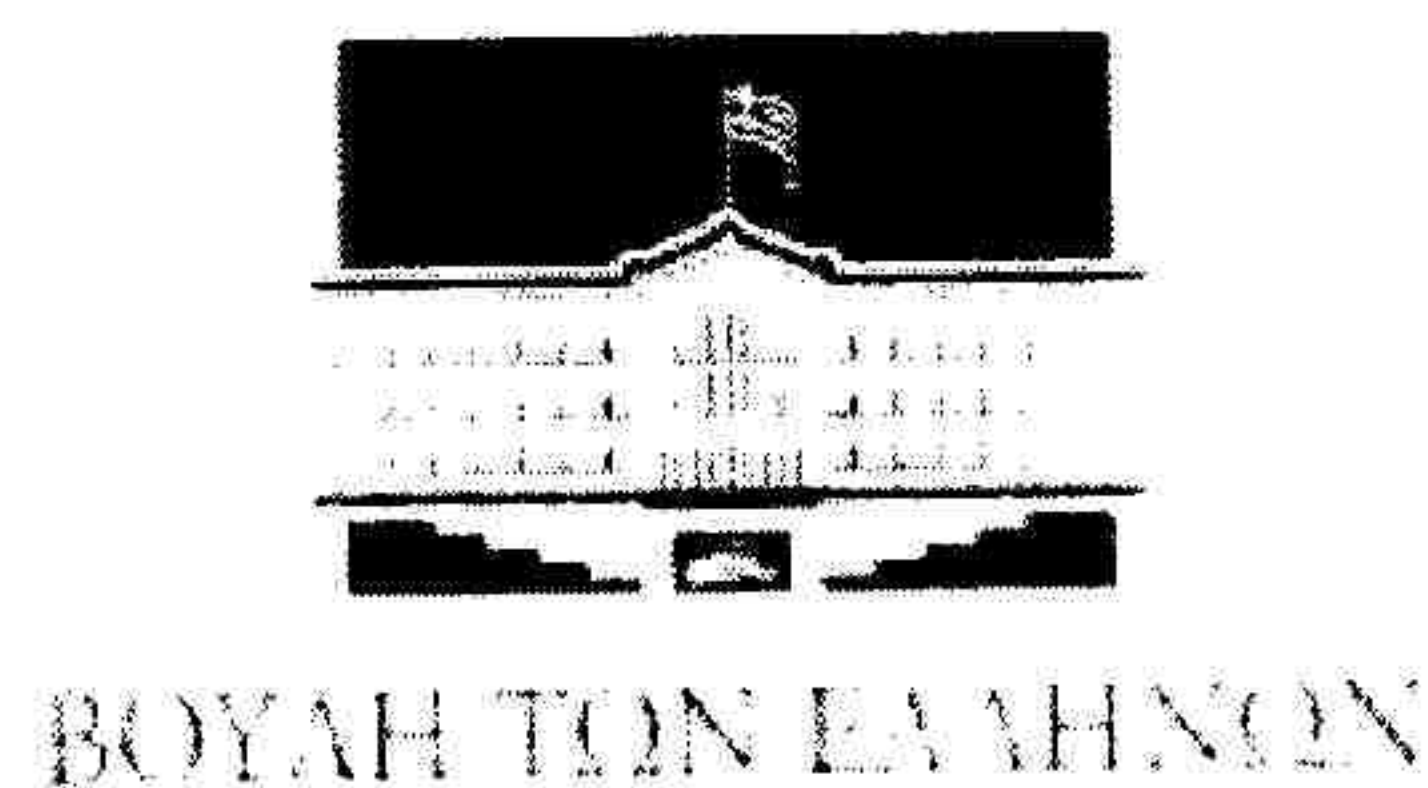

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΑΝ.ΤΑΣΟΥΛΑΣ
Βουλευτής Ν.Ιωαννίνων - ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΠΑΒ	885.
26-6-2015	

Αθήνα 12-6-2015

Προς
κ. Π.Λαφαζάνη
Υπουργό Παραγωγικής Ανασυγκρότησης,
Περιβάλλοντος & Ενέργειας

ΑΝΑΦΟΡΑ

Καταθέτω ως Αναφορά στο Τμήμα Κοινοβουλευτικού Ελέγχου της Βουλής, την ακόλουθη προσφυγή συλλογικών φορέων και 109 κατοίκων της Τ.Κ. Μαρμάρων του Δήμου Ιωαννιτών σχετικά με ακύρωση απόφασης του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Ηπείρου-Δυτικής Μακεδονίας.

Ο Αναφέρων Βουλευτής

Κώστας Τασούλας
Βουλευτής Ιωαννίνων

ΛΟΓΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ

**προς τον Υπουργό Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος &
Ενέργειας (κατατέθηκε με αρ. πρωτ. 4040/4-6-2015 ΥΠΑΠΕΝ /Γρ.
Υπουργού)**

(σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 του ν. 3200/1955, του άρθρου 1 § 2 του ν.
2503/1997 και του ν. 3852/2010)

4 συλλογικών φορέων («Σύλλογος Προστασίας Περιβάλλοντος Ιωαννίνων», «Πολιτιστικός Σύλλογος Οικισμού Ολυμπιάδος Δημοτικής Κοινότητας Μαρμάρων Δήμου Ιωαννιτών», «Μορφωτικός και Πολιτιστικός Σύλλογος Μαρμάρων Ιωαννίνων» και «Πολιτιστικός Σύλλογος Καρδαμισίων – Άμμου "Η ΠΡΟΟΔΟΣ"») και **109 κατοίκων** της Τ.Κ. Μαρμάρων του Δήμου Ιωαννιτών

Για την ακύρωση της με αρ. πρωτ. 19883/650/5-5-2015 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Ηπείρου – Δυτικής Μακεδονίας (ΑΔΑ ΩΞΜΡΟΡ1Γ-ΚΨΓ) με θέμα «Τροποποίηση της αρ. 11160/4-11-2010 απόφασης Νομάρχη Ιωαννίνων, που αφορά την λειτουργία φωτοβολταϊκού πάρκου ισχύος 149,76 KW, εγκατεστημένο στη θέση «Γκαμήλα - Φτέρη» της (Τ.Κ. Μαρμάρων του Δήμου Ιωαννιτών, ως προς την εγκατάσταση στο ίδιο γήπεδο Μονάδας Παραγωγής Βιοαερίου από Στερεά Βιομάζα προς Παραγωγή Ηλεκτρικής Ενέργειας (ΑΠΕ), εγκατεστημένης ισχύος 100 KW της εταιρείας ΒΟΛΤΕΡ ΑΕ»

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ

Με την προσβαλλόμενη απόφαση, αν και στην πραγματικότητα δεν αφορά τροποποίηση των όρων λειτουργίας του φωτοβολταϊκού πάρκου αλλά προσθήκη νέας, ουσιαδώς διαφορετικής, δραστηριότητας, εγκρίθηκαν οι περιβαλλοντικοί όροι της ανωτέρω μονάδας αεριοποίησης – παραγωγής ενέργειας από στερεά βιομάζα (ξύλο υγρό ή φυσικής ξήρανσης, φλοιός βαμβακόσπορου, ξηρών καρπών ή ορυζοφλοιός και απορρίμματα εκκοκκιστηρίου βάμβακος).

Η απόφαση λήφθηκε ύστερα από την υποβολή Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ) από την ενδιαφερόμενη εταιρία «Βαλκανικός Όμιλος Τεχνικών Ενεργειακών ΑΕ (ΒΟΛΤΕΡ ΑΕ)» με την από 17-12-2014 αίτησή της.

Σύμφωνα με την προσβαλλόμενη απόφαση αλλά και τη ΜΠΕ, η μονάδα συντίθεται από δύο επιμέρους δραστηριότητες, κατασσόμενες αμφότερες στη 2^η Υποκατηγορία της Α' Κατηγορίας της Υ.Α. 1958/2012 «Κατάταξη δημοσίων και ιδιωτικών έργων και δραστηριοτήτων σε κατηγορίες και υποκατηγορίες σύμφωνα με το άρθρο 1 § 4 του ν. 4014/2011», ήτοι α) Εγκαταστάσεις επεξεργασίας μη επικίνδυνων αποβλήτων προς παραγωγή βιοαερίου /εργασία R3 (ομάδα 4^η, Α/Α 11, κριτήριο κατάταξης «< 100.000 tn/year») και β) Εγκαταστάσεις παραγωγής βιοαερίου προς παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας (ομάδα 10^η, Α/Α 6β, κριτήριο κατάταξης «σύμφωνα με το παράρτημα IV»).

ΛΟΓΟΙ ΑΚΥΡΩΣΗΣ (ΠΑΡΑΒΑΣΗΣ ΝΟΜΟΥ)

1. Ο ορισμός του έργου ως «Εγκαταστάσεις Παραγωγής Βιοαερίου (ΑΠΕ)» και η κατάταξη, και των δύο επιμέρους δραστηριοτήτων του, στην 2^η Υποκατηγορία της Α Κατηγορίας της Υ.Α. 1958/2012 κατά τα αναφερόμενα ανωτέρω στο ιστορικό, είναι εσφαλμένος και παράνομος, ως αποτέλεσμα μιάς ανακριβούς και παραπλανητικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων.

1Α. Σε ό,τι αφορά την 1^η δραστηριότητα, η πλήρης αστοχία της οφείλεται στον ορισμό «βιοαέριο». Όπως κατηγορηματικά και σαφώς ορίζεται στην ιστοσελίδα του Κέντρου Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (ΚΑΠΕ) (http://www.cres.gr/kape/energeia_politis/energeia_politis_biomass_biogas.htm)

«το βιοαέριο, παράγεται από την αναερόβια χώνευση κτηνοτροφικών κυρίως αποβλήτων αγροτοβιομηχανικών αποβλήτων και λυμάτων, καθώς και από αστικά οργανικά απορρίμματα. Αποτελείται από 65% μεθάνιο και 35% διοξείδιο του άνθρακα». Εν προκειμένω όμως δεν προβλέπεται διαδικασία αναερόβιας χώνευσης της βιομάζας αλλά διαδικασία αεριοποίησης από αντιδραστήρα σταθερής κλίνης, από την οποία παράγεται Αέριο Σύνθεσης (SynGas), διαφορά που αντανακλάται και στη σύνθεση του παραγόμενου αερίου, το οποίο αποτελείται κυρίως από μονοξείδιο του άνθρακα και υδρογόνο (σελ. 49 ΜΠΕ), και ασφαλώς στις περιβαλλοντικές συνέπειες, που αυτό επιφέρει.

Επομένως και ελλείψει συγκεκριμένης ρητής αναφοράς στο «αέριο σύνθεσης» στις δραστηριότητες των παραρτημάτων της Υ.Α. 1958/2012 (ΦΕΚ 21/13-2-2012) περί κατάταξης των έργων σε κατηγορίες, η αδειοδότηση της συγκεκριμένης δραστηριότητας έπρεπε είτε να ανασταλεί μέχρι τη συμπλήρωση του σχετικού νομοθετικού κενού είτε να αναζητηθεί η πλησιέστερη δυνατή κατηγοριοποίηση.

Εν προκειμένω λοιπόν και σε ό,τι αφορά την πρώτη δραστηριότητα, δεν πρόκειται για «επεξεργασία μη επικίνδυνων αποβλήτων προς παραγωγή βιοαερίου» αλλά για «εγκαταστάσεις αποτέφρωσης ή ενεργειακής αξιοποίησης (εργασίες R1, D10), στις οποίες συμπεριλαμβάνεται η αεριοποίηση και η πυρόλυση, πλην των αναφερόμενων στην Ομάδα 9 και τυχόν επεξεργασίας μη επικίνδυνων αποβλήτων εντός βιομηχανικών μονάδων, που έχουν άλλη κύρια βιομηχανική δραστηριότητα», οι οποίες, σύμφωνα με την ανωτέρω Υ.Α. 1958/2012, υπάγονται πάντοτε, και ανεξαρτήτως μεγέθους, στην 1^η Υποκατηγορία της Α Κατηγορίας (ομάδα 4 «Συστήματα περιβαλλοντικών υποδομών», α/α 4). Όπως αναλύουμε στη συνέχεια, για τις δραστηριότητες και τα έργα της υποκατηγορίας αυτής απαιτείται διαφορετική διαδικασία και αδειοδοτούσα αρχή, ενώ, ως ανήκουσα στην ομάδα 4, η δραστηριότητα αυτή δεν εμπίπτει στην κατηγορία των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (ομάδα 10).

Ενημερωτικά, έχει υποστηριχθεί δημόσια και η άποψη (από τους 8 βουλευτές Ηπείρου του ΣΥΡΙΖΑ στην από 28-5-2015 κοινοβουλευτική τους ερώτηση προς τον Υπουργό ΠΑΠΕΝ) ότι πρόκειται για «αεριοποίηση ή υγροποίηση άνθρακα ή/και άλλων καυσίμων», δραστηριότητα, η οποία επίσης α) δεν αποτελεί ΑΠΕ και β) κατατάσσεται στην 1^η Υποκατηγορία της Α Κατηγορίας (κατά την άποψη αυτή, στην ομάδα 9 «Βιομηχανικές Δραστηριότητες», α/α 85) και υπάγεται στο ανάλογο καθεστώς αδειοδότησης.

Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να εφαρμοστούν οι διατάξεις του άρθρου 3 του ν. 4014/2011 για την περιβαλλοντική αδειοδότηση των έργων και δραστηριοτήτων της υποκατηγορίας Α1, μεταξύ των οποίων και αυτή της § 1, κατά την οποία αρμόδιο για την αδειοδότηση είναι το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (και ήδη Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος & Ενέργειας) και η έγκριση των Περιβαλλοντικών Όρων γίνεται με απόφαση του Υπουργού ΠΑΠΕΝ.

1B. Σε ό,τι αφορά τη 2^η δραστηριότητα, η ρητή κατεύθυνση του αρ. πρ. 145993/5-2-2015 (ΑΔΑ 6 Α670-ΑΑ7) εγγράφου της Γενικής Δνσης Περιβαλλοντικής

Πολιτικής του Υπουργείου «διευκρινήσεις για την κατάταξη έργων για σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής με χρήση βιομάζας», το οποίο διατείνεται ότι έλαβε υπόψη (!) η προσβαλλόμενη απόφαση (αρ. παρατιθέμενης σχετ. νομοθεσίας 31), τότε αυτή δεν είναι «εγκαταστάσεις παραγωγής βιοαερίου προς παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας» αλλά «ηλεκτροπαραγωγή από σταθμούς καύσης βιομάζας» (10^η Ομάδα «Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας» α/α 7). Παρότι και με αυτή την κατάταξη υφίσταται ένα πρόβλημα ορισμού, καθώς δεν προβλέπεται «καύση» αλλά «αεριοποίηση» της βιομάζας, εν τούτοις το σίγουρο είναι ότι δεν παράγεται «βιοαέριο» και η 2^η δραστηριότητα δεν αποτελεί, σε καμία περίπτωση, έργο με α/α 6β της ομάδας αυτής. Υπενθυμίζουμε πάντως ότι η 1^η δραστηριότητα χρησιμοποιεί τον όρο «ενεργειακή αξιοποίηση» και συνεπώς συμπεριλαμβάνει την παραγωγή ενέργειας, απορροφώντας τη 2^η.

Σε κάθε περίπτωση πάντως η κατάταξη της 2^{ης} δραστηριότητας, που δέχεται τόσο η προσβαλλόμενη ΑΕΠΟ όσο και η ΜΠΕ είναι, κατά παράβαση της νομοθεσίας, εσφαλμένη.

Συνεπώς, ο γενόμενος ορισμός του έργου ως «μονάδας παραγωγής βιοαερίου» και η κατάταξη και των δύο επιμέρους δραστηριοτήτων του παραβιάζει τις διατάξεις του νόμου για την αδειοδότηση της Α1 υπο-κατηγορίας - ειδικά η κατάταξη της πρώτης στην Α2 υποκατηγορία της σχετικής Υ.Α. εκτός από παράνομη είναι και επικίνδυνη -, η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε από αναρμόδιο όργανο, και δημιουργεί ακυρωτέο αδειοδοτικό πλαίσιο λειτουργίας της συγκεκριμένης μονάδας.

Δεν είναι κατά τη γνώμη μας τυχαία, μετά από την κατάρρευση της «φούσκας» των φωτοβολταϊκών, η αθρόα υποβολή αιτήσεων κατά το τελευταίο διάστημα σε όλη την Ελλάδα για την αδειοδότηση μονάδων αεριοποίησης βιομάζας με τον παραπλανητικό χαρακτηρισμό τους ως μονάδων παραγωγής «βιοαερίου» (ΑΠΕ) και με κατάταξή τους στην υποκατηγορία Α2 της Υ.Α., η οποία στοχεύει στην ελαχιστοποίηση των νόμιμων προδιαγραφών και στην άντληση επιδοτήσεων και στηρίζεται στα κενά και τις ασάφειες της κείμενης νομοθεσίας.

2. Ακόμη όμως και αν ήθελε γίνει δεκτή η κατάταξη του έργου στην Α2 υποκατηγορία, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν έχει τηρήσει τη νόμιμη διαδικασία έγκρισης περιβαλλοντικών όρων για την πραγματοποίηση νέων έργων, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4014/2011 (άρθρα 2 § 1, 4 και 6).

Σύμφωνα με το ανωτέρω άρθρο 6, που περιγράφει τη διαδικασία τροποποίησης ΑΕΠΟ, η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή αποφαινεται είτε ότι λόγω των διαφοροποιήσεων επέρχεται ουσιαστική μεταβολή των περιβαλλοντικών επιπτώσεων από τη λειτουργία του έργου, οπότε απαιτείται η υποβολή νέας ΜΠΕ, είτε ότι δεν επέρχεται ουσιαστική μεταβολή, οπότε εκδίδει νέα τροποποιημένη ΑΕΠΟ ή απόφαση περί μη τροποποίησης της ΑΕΠΟ.

Σύμφωνα επίσης με την πάγια νομολογία του ΣτΕ (Ολομ. ΣτΕ 3615/02, ΣτΕ 1113/2015, 2586/2014, 2588/2014, 315/2007, 4564/2005), για την πραγματοποίηση νέου έργου, που κατατάσσεται σε ομάδα-κατηγορία έργων του νόμου ή για την επέκταση, εκσυγχρονισμό ή τροποποίηση υφιστάμενου τέτοιου έργου απαιτείται να τηρηθεί προηγουμένως η διαδικασία έγκρισης περιβαλλοντικών όρων, εκτός εάν πρόκειται για επέκταση ή εκσυγχρονισμό υφιστάμενου έργου, βεβαιούμενη, με έκδοση εκτελεστής διοικητικής πράξης από τα ίδια τα αρμόδια για την αδειοδότηση όργανα ότι από την τροποποίηση του υφιστάμενου έργου δεν επέρχονται ουσιαστικές διαφοροποιήσεις σε σχέση με τις επιπτώσεις που έχει το έργο αυτό στο περιβάλλον. Η πράξη αυτή, ενόψει της σπουδαιότητας και των συνεπειών της, θα πρέπει να είναι πλήρως και εμπεριστατωμένως αιτιολογημένη και να στηρίζει την κρίση της σε συγκεκριμένα κριτήρια που ανάγονται: α) στα χαρακτηριστικά του έργου της επέκτασης, όπως είναι ιδίως, ανάλογα με το είδος της δραστηριότητας, το μέγεθος του έργου και οι κίνδυνοι ρύπανσης, οχλήσεων και ατυχημάτων, β) στα χαρακτηριστικά των περιοχών όπου επεκτείνεται το υφιστάμενο έργο, όπως είναι ιδίως οι χρήσεις γης, η περιβαλλοντική ευαισθησία των περιοχών αυτών λόγω ύπαρξης υδροτόπων, βιοτόπων, παράκτιων και δασικών περιοχών, προστατευόμενων φυσικών περιοχών, πυκνοκατοικημένων περιοχών καθώς και τοπίων ιστορικής, πολιτιστικής και αρχαιολογικής σημασίας, και γ) στα χαρακτηριστικά των ενδεχόμενων επιπτώσεων από την επέκταση του υφιστάμενου έργου, όπως είναι ιδίως η έκταση, το μέγεθος, η πιθανότητα, η πολυπλοκότητα, η διάρκεια, η συχνότητα και η αναστρεψιμότητα των επιπτώσεων.

Εν προκειμένω η λειτουργία φωτοβολταϊκού πάρκου και η λειτουργία μονάδας αεριοποίησης βιομάζας είναι δύο «ουσιωδώς» διαφορετικά έργα, με διαφορετική κατάταξη σε κατηγορίες (το φωτοβολταϊκό πάρκο υπό τη συγκεκριμένη του δυναμικότητα κατατάσσεται στην Β' κατηγορία έργων), λειτουργία, τεχνολογία και

συνέπειες (το φωτοβολταϊκό δεν χαρακτηρίζεται, όπως η μονάδα αεριοποίησης, από παραγωγή αέριων, στερεών και πιθανά υγρών αποβλήτων με προφανείς κινδύνους για την υγεία και την ασφάλεια των πολιτών).

Συνεπώς ο χαρακτηρισμός της απαιτούμενης διαδικασίας από την αδειοδοτούσα αρχή ως «τροποποίησης» της αρ. 11160/4-11-2010 απόφασης του Νομάρχη Ιωαννίνων, που αφορούσε την λειτουργία φωτοβολταϊκού πάρκου ισχύος 149,76 KW της ίδιας εταιρείας, παραβιάζει το νόμο και ευθέως και επειδή είχε ως αποτέλεσμα να παραλειφθεί η νόμιμη διαδικασία της διαβούλευσης με τους φορείς και τους πολίτες (άρθρα 4 § 3 και 19 ν. 4014/2011) κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης πράξεως.

Επισημαίνουμε ότι ούτε καν το νομότυπο της «τροποποίησης» δεν έχει τηρηθεί, καθώς δεν μνημονεύεται ούτε έχει εκδοθεί εκτελεστή και αιτιολογημένη διοικητική πράξη της αδειοδοτούσας αρχής ότι από την τροποποίηση του υφιστάμενου έργου δεν επέρχονται ουσιαστικές διαφοροποιήσεις σε σχέση με τις επιπτώσεις που έχει το έργο αυτό στο περιβάλλον.

3. Η Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων του έργου, αν και διατείνεται ότι η μονάδα θα λειτουργήσει παράλληλα, στο ίδιο οικόπεδο, με το ήδη αδειοδοτημένο φωτοβολταϊκό πάρκο, παραλείπει να αξιολογήσει την αθροιστική περιβαλλοντική επίδραση των δύο έργων, όπως και όλων των υπολοίπων έργων στην περιοχή εγκατάστασης. Ταυτόχρονα απορρίπτει την εξέταση και συγκριτική αξιολόγηση εναλλακτικών λύσεων, με το επιχείρημα ότι η συγκεκριμένη θέση αποτελεί ήδη εγκεκριμένο υποδοχέα εγκαταστάσεων παραγωγής ενέργειας «χαμηλής όχλησης» (σελ. 8). Τέλος απορρίπτει εξ αρχής και χωρίς εξέταση την εξέταση της μηδενικής λύσης με το επιχείρημα ότι αυτή αφαιρεί το πλεονέκτημα της αξιοποίησης της βιομάζας, της μείωσης των εκπομπών CO₂ και της αύξησης του ποσοστού των ΑΠΕ στο ενεργειακό μείγμα (σελ. 8). Το επιχείρημα ότι πρόκειται για έργο αξιοποίησης ΑΠΕ και επομένως αποκλείεται η μηδενική λύση επαναλαμβάνει, γενικόλογα και χωρίς τεκμηρίωση η ΜΠΕ στις σελ. 29-30.

Με τον τρόπο αυτό όμως παραβιάζονται ειδικότερες εκφάνσεις της αρχής της πρόληψης και συγκεκριμένα :

3Α. η αρχή της σωρευτικής εκτίμησης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, η οποία, διαμορφωθείσα νομολογιακά, επιβάλλεται και από τη διάταξη του άρθρου 7 § 1 εδ. γγ

της αρ. 104247/ΕΥΠΕ/ΥΠΕΧΩΔΕ/5-5-2006 Κ.Υ.Α., όπου προβλέπεται, μεταξύ των άλλων, «η εκτίμηση και αξιολόγηση των άμεσων και έμμεσων, σωρευτικών και συνεργιστικών επιπτώσεων στο φυσικό και ανθρωπογενές περιβάλλον».

3B. η αρχή της εξέτασης εναλλακτικών λύσεων, συμπεριλαμβανομένης της μηδενικής, η οποία σύμφωνα με τη διάταξη των § 3 εδ. β και 4 του άρθρου 11 και του Παραρτήματος II περ. 3 του ν. 4014/2011 και του εδ. εε του άρθρου 7 § 1 της ανωτέρω υπ' αρ. 104247/ΕΥΠΕ/ΥΠΕΧΩΔΕ/5-5-2006 Κ.Υ.Α.) επιβάλλει ως ελάχιστο περιεχόμενο της ΜΠΕ «περιγραφή και αξιολόγηση των εναλλακτικών λύσεων, ιδίως ως προς τη θέση, το μέγεθος ή/και την τεχνολογία αυτών, συμπεριλαμβανομένης της μηδενικής λύσης, που εξετάστηκαν από τον φορέα του έργου ή της δραστηριότητας και παρουσίασης των κύριων λόγων της επιλογής της προτεινόμενης λύσης σχετικά με τις επιπτώσεις στο περιβάλλον» (βλ. και ΣΤΕ Ολομ 26/2014, ΣΤΕ 4320/2013, ΣΤΕ 3520/2006 κλπ.)

Ενδεικτικές εναλλακτικές λύσεις, οι οποίες θα μπορούσαν και έπρεπε να εξεταστούν, είναι η εξέταση διαφορετικής τεχνολογίας και μεγέθους, η εξέταση διαφορετικής θέσης αντί αυτής, η οποία συμπεριλαμβάνεται στο δίκτυο προστατευόμενων περιοχών Natura 2000, όπως η χωροθέτηση της μονάδας στη θεσμοθετημένη Βιομηχανική Περιοχή των Ιωαννίνων ή σε περιοχές παραγωγής πρώτων υλών (επισημαίνουμε ότι, σύμφωνα με την περιεχόμενη στο φάκελο βεβαίωση της εδρεύουσας εκτός Ιωαννίνων επιχείρησης του Ι. Ντασταμάνη, θα μεταφέρονται στη μονάδα 1.000 τόνοι ξύλου ανά έτος ενώ οι λοιπές πρώτες ύλες θα προέρχονται από καλλιέργειες, που δεν υπάρχουν στην Ήπειρο, λ.χ. βαμβάκι, ρύζι κλπ.). Σε κάθε περίπτωση απουσιάζει κάθε εξέταση εναλλακτικών λύσεων, αντιπαραβολή των πλεονεκτημάτων και μειονεκτημάτων της καθεμιάς και τεκμηρίωση, με αμιγώς περιβαλλοντικές αρχές και κριτήρια, των λόγων επιλογής της προτεινόμενης λύσης.

Ενδεικτικά επίσης η παράλειψη εξέτασης της μηδενικής λύσης στηρίζεται στο αυθαίρετο αξίωμα ότι με τη λειτουργία της μονάδας μειώνονται οι εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα, τη στιγμή που η οργάνωση ενός εκτεταμένου δικτύου μεταφοράς τόσο της πρώτης ύλης από τον τόπο παραγωγής στην ευρισκόμενη σε υψόμετρο 848 μ. μονάδα – άρα με χρήση επαρχιακού οδικού δικτύου με μεγάλες κλίσεις - όσο και της παραγόμενης τέφρας από τη μονάδα στον ΧΥΤΑ Βλαχέρνας στην Άρτα, σύμφωνα με τη μνημονευόμενη στην προσβαλλόμενη ΑΕΠΟ με αρ. πρωτ. 594/14/14-10-2014 βεβαίωση

του Συνδέσμου Διαχείρισης Απορριμμάτων Πεδινής και Ημιορεινής Περιοχής Άρτας (σελ. 13 ΜΠΕ) – η οποία ωστόσο δεν περιλαμβάνει χρονική διάρκεια ισχύος της συμφωνίας ! - , είναι προφανές ότι συνεπάγεται την αύξηση των εκπομπών CO₂.

Συνεπώς η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε σύμφωνα με ΜΠΕ, η οποία δεν ανταποκρίνεται στις κατ' ελάχιστο απαιτήσεις της εφαρμοστέας νομοθεσίας για το περιεχόμενό της.

4. Η οικολογική φυσιογνωμία και ευαισθησία της περιοχής εγκατάστασης της μονάδας, η οποία θεωρείται σημαντική για τους σκοπούς της προστασίας της φύσης και της βιοποικιλότητας, ουδόλως εξετάσθηκε και συνεκτιμήθηκε κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης.

Ειδικότερα :

4Α. Το έργο χωροθετείται εντός της περιοχής του Δικτύου Natura 2000 με κωδικό αριθμό GR2130012 – SPA (Ευρύτερη Περιοχή Πόλης Ιωαννίνων), που αποτελεί Ζώνη Ειδικής Προστασίας (ΖΕΠ) με σημαντικά προστατευόμενα είδη ορνιθοπανίδας και οικοτόπους (είδη & οικοτόποι προτεραιότητας).

Το ευρωπαϊκό οικολογικό δίκτυο ειδικών ζωνών Natura 2000, που αποσκοπεί στην προστασία της βιοποικιλότητας στο έδαφος της Ε.Ε., συστήθηκε με την Οδηγία 92/43/ΕΟΚ «για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων, καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας» και την Οδηγία 79/409/ΕΟΚ, όπως κωδικοποιήθηκε με την οδηγία 2009/147/ΕΚ, «για τη διατήρηση των άγριων πτηνών».

Ως εκ τούτου, προκειμένου να επιτευχθεί ο επιδιωκόμενος, και κατά το άρθρο 24 του Συντάγματος και κατά τις διατάξεις των ανωτέρω Οδηγιών, οι οποίες έχουν ενσωματωθεί στην ελληνική έννομη τάξη, σκοπός διατήρησης και προστασίας, επιβάλλεται, σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις των άρθρων 10 § 1,2,4 και 11 § 8,9,10 του ν. 4014/2011 και της ΥΑ 170225/2014 (ΦΕΚ Β 135 / 27-1-2014) και ειδικότερα του Παραρτήματος 3.2 αυτής, η σύνταξη Ειδικής Οικολογικής Αξιολόγησης, ως «αναπόσπαστου μέρους» της ΜΠΕ κατά την ρητή διατύπωση της § 9 του άρθρου 11 του ν. 4014/2011, και η συνεκτίμησή της κατά τη διαδικασία της έγκρισης των περιβαλλοντικών όρων.

Σύμφωνα με την ανωτέρω § 2 του άρθρου 10 η αρμόδια αρχή συμφωνεί με το έργο «μόνο αφού βεβαιωθεί ότι δεν θα παραβιάσει την ακεραιότητα της συγκεκριμένης

περιοχής ... Η ακεραιότητα μιας περιοχής αναφέρεται στις οικολογικές της λειτουργίες. Η απόφαση για το κατά πόσον παραβιάζεται πρέπει να εστιάζεται και να περιορίζεται στους στόχους διατήρησης της περιοχής».

Σύμφωνα δε με την § 4 του ίδιου άρθρου ως μόνη εξαίρεση, ώστε να πραγματοποιηθεί το έργο, ορίζεται η έλλειψη εναλλακτικών λύσεων ή επιτακτικοί λόγοι σημαντικού δημόσιου συμφέροντος, περιλαμβανομένων λόγων κοινωνικής ή οικονομικής φύσεως ενώ όταν στη συγκεκριμένη περιοχή ευρίσκονται ένας τύπος φυσικού οικοτόπου προτεραιότητας ή ένα είδος προτεραιότητας, είναι δυνατόν να προβληθούν μόνο επιχειρήματα σχετικά με την υγεία ανθρώπων και τη δημόσια ασφάλεια ή σχετικά με θετικές συνέπειες πρωταρχικής σημασίας για το περιβάλλον ή, κατόπιν γνωμοδότησεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, άλλοι επιτακτικοί λόγοι σημαντικού δημόσιου συμφέροντος (κατ' ενσωμάτωση της σχετικής διάταξης του άρθρου 6 § 4 της Οδηγίας 92/43), η δε απόφαση σχετικά με το αν ένα έργο ή δραστηριότητα πρέπει να πραγματοποιηθεί για επιτακτικούς λόγους σημαντικού δημόσιου συμφέροντος, κατά την έννοια της παρούσας παραγράφου, λαμβάνεται από τον αρμόδιο Υπουργό.

Επισημαίνουμε και τη νομολογία του ΣΤΕ, η οποία προσδιορίζουσα την ανωτέρω έννοια «να βεβαιωθεί», διευκρινίζει ότι η αρμόδια αρχή επιτρέπει την άσκηση δραστηριότητας στον οικείο τόπο μόνον εφ' όσον δεν υφίσταται, από επιστημονικής απόψεως, καμία εύλογη αμφιβολία ως προς την απουσία επιβλαβών συνεπειών για την ακεραιότητά του (ΣΤΕ 2752/2013). Σύμφωνα με την απόφαση, η κατά τις ανωτέρω Οδηγίες δέουσα εκτίμηση των επιπτώσεων του έργου στον προστατευόμενο τόπο προϋποθέτει ότι, προ της εγκρίσεως αυτού, προσδιορίζονται, αφού ληφθούν υπόψη οι βέλτιστες επιστημονικές γνώσεις επί του θέματος, όλες οι πτυχές του έργου που θα μπορούσαν, είτε η καθεμία από μόνη της είτε σε συνδυασμό με άλλα σχέδια ή έργα, να επηρεάσουν τους στόχους διατήρησης.

Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 5Α της 37338/1807/2010 ΚΥΑ, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την ΗΠ 8353/276/Ε103 (ΦΕΚ Β' 415/2012), για την πραγματοποίηση έργων ή δραστηριοτήτων εντός των ορίων της ΖΕΠ η Ειδική Οικολογική Αξιολόγηση του ν. 4014/2011 περιλαμβάνει υποχρεωτικά και εξειδικευμένα ορνιθολογικά στοιχεία και πληροφορίες για τα είδη χαρακτηρισμού των ΖΕΠ.

Από όλα τα στοιχεία του φακέλου της προσβαλλόμενης απόφασης προκύπτει ότι η κατά τα ανωτέρω υποχρέωση συνεκτίμησης των περιβαλλοντικών δεδομένων και των

στόχων διατήρησης της ακεραιότητας της περιοχής ουδόλως τηρήθηκε κατά την αδειοδοτική διαδικασία.

Ειδικότερα : α) Η ΜΠΕ του έργου κατατέθηκε στις 17-12-2014 στην αδειοδοτούσα αρχή και, μη δυνάμενη προφανώς να επικαλεστεί επιχειρήματα σχετικά με την υγεία ανθρώπων και τη δημόσια ασφάλεια ή με θετικές συνέπειες πρωταρχικής σημασίας για το περιβάλλον ή άλλους επιτακτικούς λόγους δημοσίου συμφέροντος, προτίμησε να αποσιωπήσει αυτό το κρίσιμο στοιχείο και παρείχε συνειδητά ψευδή πληροφόρηση. Είναι αποκαλυπτική η αναφορά, στη σελ. 29 ΜΠΕ, ότι «η περιοχή μελέτης βρίσκεται εκτός προστατευμένων περιοχών (NATURA 2000, βιότοποι CORINE κ.α.)».

β) Στην κατεύθυνση αυτή έχει προσανατολιστεί και η προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία δεν διαλαμβάνει κανένα σχετικό όρο – ούτε καν απλή αναφορά στη θέση του έργου εντός του Δικτύου Natura 2000, την ύπαρξη του οποίου έχει αγνοήσει.

γ) Και τούτο παρά το γεγονός ότι η προσβαλλόμενη ΑΕΠΟ μνημονεύει, μεταξύ των λοιπών γνωμοδοτήσεων που φέρεται να έλαβε υπόψη, το αρ. 243/18-3-2015 έγγραφο του Φορέα Διαχείρισης (ΦΔ) της προστατευόμενης περιοχής της Λίμνης Παμβώτιδας, στην περιοχή προστασίας του οποίου χωροθετείται η επίμαχη δραστηριότητα (αρ. 39 των σχετ. παρατιθέμενων Γνωμοδοτήσεων), όπου με σαφήνεια επισημαίνεται ότι ο μελετητής δεν έλαβε υπόψη τα δεδομένα των NATURA 2000 – SDF και ότι δεν έχουν υποβληθεί, ως τμήμα της ΜΠΕ, το τεύχος Ειδικής Οικολογικής Αξιολόγησης, τα εξειδικευμένα ορνιθολογικά στοιχεία και πληροφορίες για τα είδη χαρακτηρισμού της ΖΕΠ καθώς και τα εξειδικευμένα περιεχόμενα του φακέλου περιβαλλοντικής αξιολόγησης του έργου, σύμφωνα με την ΥΑ 170225/2014 και το άρθρο 11 ν. 4014/2011.

δ) Η σοβαρή αυτή παράλειψη επισημαίνεται επίσης στις κατ' αρχήν θετικές γνωμοδοτικές αποφάσεις α) 175/24-4-2015 του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Ιωαννιτών (σημειωτέον ότι το Δημοτικό Συμβούλιο Ιωαννιτών πήρε την απόφαση αυτή, μη έχοντας υπόψη του όλα τα στοιχεία, ενώ στη συνέχεια, μετά από την ενημέρωσή του, έχει ταχθεί ομόθυμα εναντίον της αδειοδότησης της μονάδας και έχει αποφασίσει την κατάθεση ανάλογης προσφυγής) και β) 3/21/26-3-2015 της Επιτροπής Περιβάλλοντος, Χωρικού Σχεδιασμού & Ανάπτυξης του Περιφερειακού Συμβουλίου Ηπείρου. Τονίζουμε ότι οι γνωμοδοτικές αυτές αποφάσεις, οι οποίες επισημαίνουν την συγκεκριμένη παράλειψη, έχουν εκδοθεί μετά από την ημερομηνία κατάθεσης της ΜΠΕ στην αδειοδοτούσα αρχή.

ε) Τέλος η προσβαλλόμενη απόφαση δεν μνημονεύει κανένα άλλο διαβιβαστικό έγγραφο, μεταγενέστερο της πρώτης αίτησης της ενδιαφερόμενης εταιρίας, με το οποίο υποβλήθηκε «Ειδική Οικολογική Αξιολόγηση» εκ μέρους της ενδιαφερόμενης εταιρίας.

στ) Φυσικά, υπό τα δεδομένα αυτά, είναι απολύτως παράλογο να περιμένει κανείς εκτελεστή απόφαση του αρμόδιου Υπουργού για την πραγματοποίηση του έργου για επιτακτικούς λόγους σημαντικού δημόσιου συμφέροντος.

Συνεπώς προκύπτει με βεβαιότητα ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει τυπικό και ουσιαστικό ελάττωμα, καθώς εκδόθηκε κατά παράβαση της ευρωπαϊκής και εθνικής νομοθεσίας, χωρίς δηλαδή να κατατεθεί και να συνεκτιμηθεί το επιβαλλόμενο «αναπόσπαστο» τμήμα της ΜΠΕ, χωρίς να υπάρχει «βεβαιότητα» της αδειοδοτούσας αρχής για την διατήρηση της ακεραιότητας της περιοχής και χωρίς να τηρηθεί η νόμιμη διαδικασία.

4B. Επίσης, ενόψει του ότι επίκειται η θεσμοθέτηση Προεδρικού Διατάγματος για τη λίμνη Παμβώτιδα, όπως υπενθυμίζει και ο Φορέας Διαχείρισης της Παμβώτιδας στο ανωτέρω μνημονευόμενο έγγραφό του, εφαρμόζεται η διάταξη του εδ. γ της § 5 του ν. 3937/2011, σύμφωνα με την οποία έως την έκδοση των Προεδρικών Διαταγμάτων του προηγούμενου εδαφίου το περιεχόμενο των εγκεκριμένων ειδικών περιβαλλοντικών μελετών λαμβάνεται υποχρεωτικά υπόψη για τη χωροθέτηση οποιουδήποτε έργου ή δραστηριότητας στην περιοχή προστασίας. Εν προκειμένω η συνταχθείσα το 2001, στα πλαίσια εφαρμογής του ν. 1650/86 και της ΚΥΑ 69269/5387/1990, και εγκεκριμένη Ειδική Περιβαλλοντική Μελέτη (ΕΠΜ) «Ανάπλαση – Ανάδειξη – Προστασία της Λίμνης Παμβώτιδας Ιωαννίνων και των περιμετρικών αυτής περιοχών» απουσιάζει τελείως ως εξεταστέο αντικείμενο και στη ΜΠΕ και στην προσβαλλόμενη απόφαση.

5. Η προσβαλλόμενη απόφαση, στηριχθείσα σε ΜΠΕ, η οποία δεν ανταποκρίνεται στις προδιαγραφές, που επιβάλλουν οι διατάξεις του νόμου και το νομολογιακό «κεκτημένο», δεν συνιστά δηλαδή αξιόπιστο μέσο πληροφόρησης της Διοίκησης για τη συγκεκριμένη δραστηριότητα και το ευρύτερο περιβάλλον αξιολόγησης των επιπτώσεων σε όλες τις εκφάνσεις τους και εξειδίκευσης της «αρχής της πρόληψης», δηλ. των προτεινόμενων μέτρων πρόληψης, μείωσης ή αποκατάστασης, πάσχει από κρίσιμες ελλείψεις και ασάφειες, οι οποίες παραβιάζουν τις διατάξεις του νόμου για το περιεχόμενο των αποφάσεων Εγκρίσεως Περιβαλλοντικών Όρων.

Ενδεικτικά, πλην των ήδη αναφερθέντων για τον ορισμό του παραγόμενου αερίου ως «βιοαερίου» αντί του ορθού «αερίου σύνθεσης», την απουσία διερεύνησης εναλλακτικής / μηδενικής λύσης και την απουσία Ειδικής Οικολογικής Αξιολόγησης, απαριθμούμε τις εξής σοβαρές και αποτρεπτικές της αξιόπιστης αδειοδότησης αδυναμίες:

5Α. Η ΜΠΕ παραποιεί σκοπίμως τα τεχνικά χαρακτηριστικά και ειδικότερα την ισχύ της μονάδας αεριοποίησης. Ενώ στις σελ. 53 έως 59 περιλαμβάνει παρουσίαση τεχνικής προσφοράς μονάδας ισχύος 120 KW από εταιρία του εξωτερικού (αμετάφραστη στα ελληνικά !) με το σύνολο των τεχνικών χαρακτηριστικών της, στις σελίδες 16-17 ο μηχανολογικός εξοπλισμός της μονάδας περιγράφεται με τα ίδια ακριβώς χαρακτηριστικά πλην της ισχύος, η οποία περιορίζεται στα 100 KW !

5Β. Στο κεφάλαιο της διαχείρισης των αποβλήτων (σελ. 34 ΜΠΕ) δεν αναφέρονται οι Κωδικοί ΕΚΑ και οι Μέθοδοι Διαχείρισής τους ενώ, στην περίπτωση των επικίνδυνων αποβλήτων, έχει παραβιαστεί και η διάταξη του άρθρου 12 § 1 του ν. 4014/2011 για έκδοση ασφαλιστηρίου (ή εγγυητικής επιστολής), περί της οποίας ουδέν διαλαμβάνεται στην προσβαλλόμενη απόφαση.

Υπενθυμίζουμε στο σημείο αυτό την υποχρέωση της Διοίκησης να λαμβάνει υπόψη την τυχόν ύπαρξη ιδιαιτέρου κινδύνου για το περιβάλλον και να μην παρέχει τη σχετική έγκριση, αν διαπιστώσει αιτιολογημένα ότι ο κίνδυνος από ένα έργο, στον οποίο περιλαμβάνεται και ο επαπειλούμενος από ενδεχόμενη πλημμελή λειτουργία του, υπερακοντίζει τα προσδοκώμενα οφέλη από τη λειτουργία του (ΣτΕ 462/2010 Ολομ.).

5Γ. Παρότι η ΜΠΕ παραδέχεται ότι η μονάδα θα παράγει αέρια απόβλητα, αποφαίνεται αξιωματικά ότι δεν υπάρχουν δυσμενείς επιπτώσεις από αυτά (σελ. 34), τη στιγμή που παραλείπει να διερευνήσει τη στοιχειακή και ποσοτική ανάλυση αντιδρώντων και προϊόντων, το ανώτερο και κατώτερο όριο έκρηξης, τη στοιχειομετρική ποσότητα αέρα, την πίεση ανάφλεξης, τη θερμοκρασία φλόγας, τα συστήματα πρόληψης εκρήξεων και τα συστήματα συνεχούς παρακολούθησης εκπομπών αερίων ρύπων. Ως εκ τούτου στην ΑΕΠΟ απουσιάζουν οι σχετικοί όροι, απαραίτητοι και για την ασφάλεια και για την υγεία των κατοίκων, όπως για την πρόληψη των εκρήξεων, ιδιαίτερα σε περιπτώσεις διακοπής και επανεκκίνησης της μονάδας αεριοποίησης, για την αντιμετώπιση της διαρροής «αερίου σύνθεσης» κλπ.. Ακόμη και τα συστήματα συναγερμού, που προβλέπει η προσβαλλόμενη απόφαση (όρος 7.3.21), περιορίζονται

στην ανίχνευση του μεθανίου και δεν επεκτείνονται σ' αυτήν του δηλητηριώδους και ιδιαίτερα επικίνδυνου μονοξειδίου του άνθρακα.

5Δ. Απουσιάζει επίσης συγκεκριμένος περιβαλλοντικός όρος για τη διαχείριση της παραγόμενης πίσσας, όπως απουσιάζει και η σχετική περιγραφή αποβλήτων, ειδικά της πίσσας, και διαχείρισης στη ΜΠΕ (σελ. 34), παρότι η ίδια παραδέχεται (σελ. 3) ότι από τη διαδικασία της πυρόλυσης παράγεται ως παραπροϊόν σβησμένη πίσσα (tar). Το απόβλητο αυτό με κωδικό ΕΚΑ 10.01.20* (ο αστερίσκος υποδηλώνει ότι πρόκειται για επικίνδυνο), περιγράφεται ως «λάσπες από επιτόπου επεξεργασία υγρών εκροής που περιέχουν επικίνδυνες ουσίες (Ίζημα δεξαμενής επεξεργασίας νερού φίλτρων καθαρισμού συνθετικού αερίου με περιεχόμενη πίσσα)» το οποίο χρήζει ειδικής διαχείρισης, από αδειοδοτημένη και πιστοποιημένη επιχείρηση, την οποία δεν προβλέπει η προσβαλλόμενη απόφαση.

Απουσιάζουν επίσης και η διαστασιολόγηση της αντιρρυπαντικής τεχνολογίας και οι τρόποι διαχείρισης της ιπτάμενης τέφρας.

5Ε. Καθώς η ΜΠΕ διαβεβαιώνει (σελ. 34) ότι τα μόνα παραγόμενα υγρά απόβλητα είναι αυτά του προσωπικού (!), παραβλέπεται η διάθεση των υγρών αποβλήτων, που είναι δυνατόν να περιέχουν πίσσα, ή άλλων επικίνδυνων αποβλήτων (π.χ. ορυκτέλαια).

5ΣΤ. Η μονάδα χωροθετείται στις παρυφές του Λεκανοπεδίου Ιωαννίνων και εντός των ορίων του Δήμου Ιωαννιτών, σε απόσταση 1,4 χλμ. από τον οικισμό των Μαρμάρων, 2 χλμ. από τον οικισμό της Κόντσικας και 2,6 χλμ. από τον οικισμό του Ασβεστοχωρίου (σελ. 21 ΜΠΕ) και σε απόσταση 7 χλμ. δυτικά της πόλης των Ιωαννίνων (σελ. 23 ΜΠΕ – παρ' όλα αυτά η απόσταση από την πόλη των Ιωαννίνων «αυξάνεται» μυστηριωδώς σε 15 χλμ. στη σελ. 9 της ΜΠΕ). Στο κλειστό Λεκανοπέδιο Ιωαννίνων επικρατούν ειδικές κλιματολογικές συνθήκες, οι οποίες κρατούν τους αέριους ρύπους κοντά στην επιφάνεια του εδάφους, δημιουργώντας συχνά φαινόμενα αιθαλομίχλης, τα οποία εντείνονται τα τελευταία χρόνια εξαιτίας και της αυξημένης χρήσης τζακιών. Συνεπώς η προσθήκη αέριων ρύπων σε μια κλειστή, επιβαρυμένη λεκάνη θα έπρεπε να διερευνηθεί ειδικά από τον συντάκτη της ΜΠΕ. Αντιθέτως αυτή περιορίζεται σε μια γενική περιγραφή των κλιματολογικών συνθηκών (σελ. 27-28-29 ΜΠΕ), στις οποίες, κατά τα ειωθότα, «δεν θα προκληθούν επιπτώσεις», και παρασύρει στην ανεπάρκεια την προσβαλλόμενη απόφαση. Σημαντική είναι ακόμη η παράλειψη οποιασδήποτε αναφοράς στην έντονη εμφάνιση κεραυνικών φαινομένων στη συγκεκριμένη περιοχή.

52. Η παράνομη επιλογή της διαδικασίας «τροποποίησης» αντί της ορθής «έγκρισης περιβαλλοντικών όρων νέου έργου» έχει ως παράπλευρο αποτέλεσμα και την παράλειψη της απαιτούμενης κατά νόμο (και ειδικότερα κατά τις διατάξεις των άρθρων 3 § 2 και 4 § 3 του ν. 4014/2011) συλλογής γνωμοδοτήσεων από τις Υπηρεσίες της Διοίκησης, όπως ενδεικτικά της γνώμης των Υπηρεσιών του Υπουργείου Πολιτισμού σύμφωνα με τις διατάξεις των § 4 και 5 του άρθρου 2 του ν. 4014/2011. Πολύ περισσότερο μάλιστα, που στην περιοχή εγκατάστασης του έργου υφίσταται διατηρητέο μνημείο της νεώτερης Ιστορίας, ήτοι οχυρωματικό έργο του 1908, τμήμα των οχυρωματικών έργων Μπιζανίου, χωρίς να έχει ζητηθεί κατά την αδειοδοτική διαδικασία και να μνημονεύεται γνωμοδότηση της αρμόδιας Υπηρεσίας Νεωτέρων Μνημείων και Τεχνικών Έργων Ηπείρου, Βορείου Ιονίου & Δυτικής Μακεδονίας (τούτο βεβαιώνεται και στο συνημμένο με αρ. πρωτ. 1420/27-5-2015 έγγραφο της Υπηρεσίας). Ακόμη και αυτή η Πράξη Χαρακτηρισμού Έκτασης του Δασαρχείου Ιωαννίνων για την περιοχή εγκατάστασης του έργου, η οποία μνημονεύεται στην προσβαλλόμενη απόφαση, έχει εκδοθεί το 2009, είναι δηλαδή ακατάλληλη να απεικονίσει τη σημερινή κατάσταση της περιοχής.

Επομένως, με βάση όλα τα προαναφερθέντα, η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει ευθέως τη διάταξη της § 7 άρθρου 2 του ν. 4014/2011, σύμφωνα με την οποία «Με την ΑΕΠΟ επιβάλλονται προϋποθέσεις, όροι, περιορισμοί και διαφοροποιήσεις για την πραγματοποίηση του έργου ή της δραστηριότητας, ιδίως ως προς τη θέση, το μέγεθος, το είδος, την εφαρμοζόμενη τεχνολογία και τα γενικά τεχνικά χαρακτηριστικά. Επίσης, επιβάλλονται τυχόν αναγκαία επανορθωτικά ή προληπτικά μέτρα και δράσεις παρακολούθησης των περιβαλλοντικών μέσων και παραμέτρων ή και αντισταθμιστικά μέτρα. Οι όροι αφορούν κατά σειρά προτεραιότητας στην αποφυγή ή ελαχιστοποίηση των επιπτώσεων ή στην επανόρθωση ή αποκατάσταση του περιβάλλοντος ... Σε κάθε περίπτωση, οι όροι θα πρέπει να είναι: α) Συμβατοί με την ισχύουσα περιβαλλοντική ή άλλη νομοθεσία και το χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό β) Επαρκείς για την περιβαλλοντική προστασία γ) Αμεσα συσχετιζόμενοι με το συγκεκριμένο έργο ή δραστηριότητα και τις επιπτώσεις του δ) Δίκαιοι και αναλογικοί με το μέγεθος και το είδος του έργου ή της δραστηριότητας ε) Ακριβείς, εφικτοί, δεσμευτικοί και ελέγξιμοι».

Επισημαίνουμε ακόμη το νομολογιακό «κεκτημένο» περί αιτιολογίας, ότι δηλαδή η ΑΕΠΟ, ενόψει της σπουδαιότητας και των συνεπειών της, θα πρέπει να είναι πλήρως και

εμπεριστατωμένως αιτιολογημένη και να στηρίζει την κρίση της σε συγκεκριμένα κριτήρια που ανάγονται α) στα χαρακτηριστικά του έργου της επέκτασης, όπως είναι ιδίως, ανάλογα με το είδος της δραστηριότητας, το μέγεθος του έργου και οι κίνδυνοι ρύπανσης, οχλήσεων και ατυχημάτων β) στα χαρακτηριστικά των περιοχών όπου επεκτείνεται το υφιστάμενο έργο, όπως είναι ιδίως οι χρήσεις γης, η περιβαλλοντική ευαισθησία των περιοχών αυτών λόγω ύπαρξης υδροτόπων, βιοτόπων, παράκτιων και δασικών περιοχών, προστατευόμενων φυσικών περιοχών, πυκνοκατοικημένων περιοχών καθώς και τοπίων ιστορικής, πολιτιστικής και αρχαιολογικής σημασίας και γ) στα χαρακτηριστικά των ενδεχόμενων επιπτώσεων από την επέκταση του υφιστάμενου έργου, όπως ιδίως είναι η έκταση, το μέγεθος, η πιθανότητα, η πολυπλοκότητα, η διάρκεια, η συχνότητα και η αναστρεψιμότητα των επιπτώσεων (Ολομ. ΣΤΕ 3615/02, ΣΤΕ 1113/2015, 315/2007, 4564/2005). Επομένως, πλην της παράβασης νόμου, η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει και από έλλειψη αιτιολογίας.

Ακόμη πάσχει από πλάνη περί τα πράγματα, δηλ. από νομική πλημμέλεια λόγω της άγνοιας κρίσιμων πραγματικών περιστατικών, που αποτελούν κατά νόμο προϋπόθεση εκδόσεως της προσβαλλόμενης πράξεως και στοιχείο κρίσεως για την διαμόρφωση του περιεχομένου της (ΣΤΕ 2414/2011).

6. Τέλος η επίμαχη μονάδα χωροθετείται σε περιοχή, η οποία δεν έχει εκ των προτέρων καθορισθεί ειδικά ως κατάλληλη για τη φιλοξενία της, δεν έχει δηλαδή χαρακτηριστεί ως Περιοχή Οργανωμένης Ανάπτυξης Παραγωγικών δραστηριοτήτων (Π.Ο.Α.Π.Δ.), σύμφωνα με το άρθρο 10 του ν. 2742/99, που διατηρείται σε ισχύ, παραβιάζοντας έτσι την συνταγματική αρχή του χωροταξικού σχεδιασμού (άρθρα 24 § 1 και 2 Συντ), κατά την οποία, όπως έχει ερμηνευθεί νομολογιακά, μέχρι την ολοκλήρωση των χωροταξικών σχεδίων είναι συνταγματικά ανεκτός μόνο ο μερικός χωρικός ή τομεακός σχεδιασμός και προγραμματισμός, όπως ο χαρακτηρισμός περιοχής ως Π.Ο.Α.Π.Δ., (ΣΤΕ 2885/2014 κλπ.) για την εγκατάσταση βιομηχανικών δραστηριοτήτων όπως η παρούσα.

Εν κατακλείδι συμφωνούμε απολύτως με τις επισημάνσεις του Υπουργού Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος & Ενέργειας Παναγιώτη Λαφαζάνη στην Ελληνική Βουλή, με αφορμή κοινοβουλευτική ερώτηση για παρόμοια μονάδα στα

Βασιλικά Θέρμης Θεσσαλονίκης, ότι α) η ηλεκτροπαραγωγή από βιομάζα δεν προσομοιάζει με απλή ΑΠΕ αλλά με εγκατάσταση ενεργειακής αξιοποίησης αποβλήτων β) το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο αφήνει κενά και προκαλεί αντιφάσεις με αποτέλεσμα να επωφελούνται κερδοσκοπικές επενδύσεις, οι οποίες μπορεί να είναι επωφελείς για ιδιωτικά συμφέροντα, αλλά συχνά επιβαρύνουν το περιβάλλον, τις τοπικές οικονομίες και κοινωνίες και δεν προσφέρουν στην απασχόληση γ) επιβάλλεται αλλαγή του θεσμικού πλαισίου, με στόχο να τεθούν όροι και κανόνες, λαμβάνοντας σοβαρά υπόψη ότι κατά τις τεχνικές διεργασίες βιομάζας για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας προκαλούνται συχνά αέρια και στερεά απόβλητα, ορισμένα εκ των οποίων είναι επικίνδυνα, ενώ ενδεχομένως εκλύονται και επικίνδυνα υγρά απόβλητα.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Δικηγόρος

Μιχ. Αγγέλου 18, 453 32 Ιωάννινα

26510 38035 / 697 7399030

ioapap@windtools.gr